

Termin dokonania czynności wyborczej	Czynność wyborcza
do 25 października	Obwodowe komisje wyborcze wprowadzają do spisu wyborców zmiany, nakazane przez przewodniczących okręgowych komisji wyborczych (art. 30).
do 28 października	Przewodniczący okręgowych komisji wyborczych ogłaszają listę kandydatów na posłów ze wskazaniem dnia i godzin głosowania (art. 53).
5 listopada	Przewodniczący obwodowych komisji wyborczych wykładają do publicznego przeglądu ostatecznie ustalony spis wyborców (art. 30).
6 listopada	Głosowanie do Sejmu (art. 9 i 54).
9 listopada	Okręgowe komisje wyborcze przystępują do ustalenia wyniku głosowania w okręgu i przyznania mandatów kandydatom na posłów (art. 71).
18 listopada	Generalny Komisarz Wyborczy ogłasza w gazecie rządowej wynik wyborów do Sejmu (art. 76).
do 21 listopada	Generalny Komisarz Wyborczy przesyła każdemu wybranemu posłowi list wierzytelny (art. 77).
do 25 listopada	Wnoszenie do Sądu Najwyższego protestów przeciwko wyborom (art. 78).

(Dz. U. R. P. z dnia 13 września 1938 r. Nr 67, poz. 497).

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 września 1938 r.

o wyborach do Senatu.

Na podstawie art. 5 ust. (1) ordynacji wyborczej do Senatu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 47, poz. 320) zarządzam wybory do Senatu.
Czynności wyborcze mają być dokonane w terminach, oznaczonych w kalendarzu wyborczym, załączonym do zarządzenia niniejszego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Załącznik do zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1938 r. (poz. 498).

KALENDARZ WYBORCZY.

Termin dokonania czynności wyborczej	Czynność wyborcza
do 28 września 1938 r.	Generalny Komisarz Wyborczy powołuje przewodniczących wojewódzkich kolegiów wyborczych oraz ich zastępców (art. 6 ordynacji wyborczej).
do 1 października	Przewodniczący okręgowych komisji wyborczych do Sejmu powołują przewodniczących zebrań obwodowych oraz ich zastępców (art. 6).
do 4 października	Władze administracji ogólnej przesyłają spisy wyborców do Senatu przewodniczącym zebrań obwodowych i przewodniczącemu okręgowej komisji wyborczej do Sejmu (art. 11).
	Władze administracji ogólnej ogłaszają o podziale powiatu na obwody wyborcze (art. 13).
6 października	Przewodniczący zebrań obwodowych podają do wiadomości publicznej godziny swego urzędowania tudzież termin i miejsce wyłożenia spisu wyborców i wnoszenia reklamacji (art. 13).
13 października	Przewodniczący zebrań obwodowych wykładają do publicznego przeglądu spisy wyborców do Senatu (art. 12).
18 października	Ostatni dzień wyłożenia do publicznego przeglądu spisu wyborców (art. 12).
	Przewodniczący zebrań obwodowych przesyłają zażalenia i nieuwzględnione sprzeciwy przewodniczącym okręgowych komisji wyborczych do Sejmu (art. 12).
do 21 października	Przewodniczący okręgowych komisji wyborczych do Sejmu po rozpoznaniu zażeń i sprzeciwów nakazują przewodniczącym zebrań obwodowych wciągnięcie lub skreślenie ze spisu osoby, wnoszącej zażalenie lub sprzeciw (art. 12).
do 23 października	Przewodniczący zebrań obwodowych wprowadzają do spisu wyborców zmiany, nakazane przez przewodniczących okręgowych komisji wyborczych do Sejmu (art. 12).
23 października	Zebrań obwodowe wybierają delegata do wojewódzkich kolegiów wyborczych (art. 5 i 14).
30 października	Zebrań obwodowe wybierają ponownie delegata w przypadku unieważnienia poprzedniego wyboru przez przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej do Sejmu (art. 22).
13 listopada	Wojewódzkie kolegia wyborcze powołują senatorów oraz ich zastępców (art. 5, 23 i 31).
18 listopada	Generalny Komisarz Wyborczy ogłasza w gazecie rządowej wynik wyborów do Senatu (art. 34).
do 21 listopada	Generalny Komisarz Wyborczy przesyła listy wierzytelne senatorom, powołanym w wojewódzkich kolegiach wyborczych (art. 35).
do 25 listopada	Prezydent Rzeczypospolitej powołuje senatorów i przesyła akt powołania Generalnemu Komisarzowi Wyborczemu (art. 5 i 40).
	Wnoszenie do Sądu Najwyższego protestów przeciwko wyborom w wojewódzkich kolegiach wyborczych (art. 36).
do 28 listopada	Generalny Komisarz Wyborczy wydaje listy wierzytelne senatorom, powołanym przez Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 40).
	Przewodniczący kolegiów przesyłają Sądowi Najwyższemu protesty wraz z aktami zaskarżonych czynności, Biuru zaś Senatu — odpisy protestów (art. 37).

(Dz. U. R. P. z dnia 13 września 1938 r. Nr 67, poz. 498).

432.
Do Pana
STANISŁAWA GIŻYCKIEGO
Sędziego Sądu Najwyższego
w Warszawie.

Na podstawie art. 13 Ordynacji Wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 47, poz. 319) oraz w związku z zarządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1938 r. o wyborach do Sejmu i Senatu, powołuję Pana na stanowisko Generalnego Komisarza Wyborczego.
(Warszawa, dnia 13 września 1938 r.)

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki*.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski*.
Minister Sprawiedliwości:
(—) *W. Grabowski*.

—oOo—

433.

Do Pana
ADAMA CHECHLIŃSKIEGO
Sędziego Sądu Apelacyjnego
w Warszawie.

Na podstawie art. 13 Ordynacji Wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 47, poz. 319) oraz w związku z zarządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1938 r. o wyborach do Sejmu i Senatu, powołuję Pana na stanowisko Zastępcy Generalnego Komisarza Wyborczego.
(Warszawa, dnia 13 września 1938 r.)

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki*.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski*.
Minister Sprawiedliwości:
(—) *W. Grabowski*.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

434.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaję
SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy zawodowej:
Wandzie Baranowskiej w Warszawie, — Zofii Bobakowskiej w Warszawie, — Zygmunтови Boguckiemu w Warszawie, — Zofii Bręczkowskiej w Warszawie, — Zygmunтови Chromińskiemu w Warszawie, — Stanisławie Dutronquoy w Krakowie, — Felicji Dziadeckiej w Warszawie, — Wacławie Fijałkowskiej w Warszawie, — Halinie Gołębiowskiej w Warszawie, — Zdzisławowi Hellmanowi w Warszawie, — Janowi Jędrzejewskiemu we Włoszowie województwa warszawskiego, — Janinie Kielbińskiej w Krakowie, — Zofii Kłosowskiej w Warszawie, — Józefowi Kondkowi w Olkuszu województwa kieleckiego, — Zygmunтови Kostrzeńskiemu w Warszawie, — Stefanowi Kozłowskiemu w Warszawie, — Kazimierzowi Krupińskiemu w Warszawie, — Franciszkowi Krupskiemu w Poznaniu, — Tadeuszowi Kulpie we Włoszach powiatu warszawskiego, — Karolowi Kwaśniewskiemu w Zakopanem, — Wacławowi Maciaszkowi w Warszawie, — Adelinie Mackiewiczowej w Warszawie, — Jadwidze Mahrburg w Warszawie, — Kazimierzowi Małachowskiemu w Warszawie, — Kazimierzowi Maszczykowi w Warszawie, — Filipowi Millerowi w Warszawie, — Janowi Ostrowskiemu - Naumoffowi w Warszawie, — Katarzynie Niedźwieckiej w Warszawie, — Sewerynowi Nowickiemu w Warszawie, — Mieczysławowi Ostapowiczowi w Warszawie, — Stanisławowi Przeździakowi w Warszawie, — Władysławie Rybińskiej w Warszawie, — Marii Grzymale - Siemianowskiej w Warszawie, — Kazimierzowi Skibińskiemu w Warszawie, — Tadeuszowi Soboniowi w Warszawie, — Henrykowi Sperlingowi w Sosnowcu, — Józefowi Stanachowi w Toruniu, — Marii Strusiowej w Warszawie, — Augustynowi Stypińskiemu w Warszawie, — Alfredowi Świerkoszowi we Władysławowie województwa pomorskiego, — Henryce Szablewskiej w Warszawie, — Aleksandrowi Szmigielskiemu w Warszawie, — Kazimierzowi Turajowi w Krakowie, — Hugonowi Wągniżowi w Aninie powiatu warszawskiego, — Mieczysławowi Wandzelowi w Wilnie, — Edwardowi Wasilewskiemu w Warszawie, — Teodorowi Welkowi w Poznaniu, — Antoniemu Wlazlakowi w Poznaniu, — Kazimierzowi Wojciechowskiemu w Tarnowie, — Witoldowi Zarankiewiczowi w Warszawie, — Annie Zawistowskiej w Warszawie, — Janinie Żylińskiej w Warszawie;

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy w dziennikarstwie:
dr Józefowi Brudniakowi w Chrzanowie;

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy zawodowej:

Feliksowi Bańskiemu w Tłuszczu województwa warszawskiego, — Janowi Buczyńskiemu w Warszawie, — Marii Czajkównie w Poznaniu, — Irene Danowskiej w Wilnie, — Edwardowi Dąbrowskiemu w Warszawie, — Michałowi Fedyczkowskiemu w Krakowie, — Kazimierzowi Filikowskiemu w Warszawie, — Stanisławowi Frankowskiemu w Warszawie, — Marii Grabowskiej w Gołąbkach powiatu warszawskiego, — Marii Grabowskiej w Warszawie, — Jerzemu Jesionowiczowi w Warszawie, — Piotrowi Jokielowi w Poznaniu, — Leopoldowi Jurzyńskiemu w Warszawie, — Marcie Kamińskiej w Poznaniu, — Mikołajowi Kasperowiczowi w Łucku, — Stanisławowi Kaźmierczakowi w Warszawie, — Aleksandrowi Kierszowi w Warszawie, — Franciszkowi Kocakowi w Warszawie, — Władysławowi Komanowi w Warszawie, — Stanisławowi Kowalikowi we Lwowie, — Edwardowi Kozińskiemu w Warszawie, — Tadeuszowi Krzekotowskiemu w Poznaniu, — Apolinaremu Kuszewskiemu w Warszawie, — Jadwidze Ławińskiej w Wilnie, — Wojciechowi Matczakowi w Warszawie, — Zenonowi Mroczkowskiemu w Toruniu, — Franciszkowi Nowakowi w Warszawie, — Leszkowi Nożyńskiemu w Poznaniu, — Franciszkowi Paszkemu w Poznaniu, — Janinie Piotrowskiej w Warszawie, — Henrykowi Sakowiczowi w Warszawie, — Helenie Skibińskiej w Warszawie, — Anieli Sobczakównie w Bydgoszczy, — Władysławowi Soboniowi w Gdyni, — Józefowi Śliżewiczowi w Łucku, — Stanisławowi Wiśnickiemu w Warszawie, — Stefanowi Wojciechowskiemu w Wołominie powiatu warszawskiego.

Warszawa, dnia 10 września 1938 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

—oOo—

435.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

inż. Mieczysławowi Batschowi w Przemyśle, — Feliksowi Berlikowi w Siemianowicach województwa śląskiego, — Karolowi Bielewiczowi w Poznaniu, — Wincentemu Fellnerowi w Poznaniu, — Antoniemu Friedrichowi w Poznaniu, — inż. Zdzisławowi Gillewiczowi w Warszawie, — dr Albinowi Grabowskiemu w Łodzi, — Sylwestrowi Gramse w Gnieźnie, — Zygmuntoowi Jankowskiemu II w Poznaniu, — inż. Januszowi Kalbarczykowskiemu w Warszawie, — Bronisławowi Kotlarskiemu w Lesznie województwa poznańskiego, — Czesławowi Krassowskiemu w Warszawie, — Czesławowi Krugowi w Warszawie, — Jerzemu Lisickiemu w Warszawie, — Eugeniuszowi Lokajskiemu w Warszawie, — Marii Martynie Majcherowej w Warszawie, — Henrykowi Martynie w Warszawie, — Antoniemu Maszewskiemu w Krakowie, — Maksymilianowi Matuszewskiemu w Poznaniu, — Bolesławowi Meysnerowi w Gdańsku, — Wiktorowi Michałowskiemu w Aninie powiatu warszawskiego, — Franciszkowi Mukrutowi w Koronowie województwa pomorskiego, — Władysławowi Mikrutowi w Koronowie województwa pomorskiego, — Zbigniewowi Mościńskiemu w Warszawie, — Władysławowi Namysłowi w Gnieźnie, — Józefowi Franciszkowi Nojemi w Warszawie, — Stefanowi Pachniewiczowi w Białymstoku, — Marii Podhorskiej-Okolów w Warszawie, — Stanisławowi Poroszewskiemu w Warszawie, — Ottonowi Przysieckiemu w Poznaniu, — Leopoldowi Rode w Łodzi, — Janowi Scherbarthowi w Poznaniu, — Marianowi Sienkiewiczowi w Płudach województwa warszawskiego, — Augustynowi Skibie w Welnowcu województwa śląskiego, — Janowi Skłodowi w Warszawie, — Leonowi Skoczynskiemu w Warszawie, — Kazimierzowi Sosnowskiemu w Brwinowie województwa warszawskiego, — Ludwikowi Stróżykowi w Poznaniu, — inż. Konstantemu Suligowskiemu w Poznaniu, — Henrykowi Szymańskiemu w Milanówku województwa warszawskiego, — Wacławowi Stanisławowi Szymalskiemu w Łodzi, — Stefanowi Weselikowi w Poznaniu, — Romualdowi Wirszyłło w Warszawie, — Janowi Witkowskiemu w Witkowie województwa poznańskiego, — Gerhardowi Wodarzowi w Wielkich Hajdukach województwa śląskiego, — inż. Helenie Woynarowskiej w Warszawie, — Stanisławowi Zakrzewskiemu w Bydgoszczy;

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

Aleksandrowi Kicińskiemu w Warszawie, — Mieczysławowi Kusnerzowi w Warszawie, — Antoniemu Lindnerowi w Łodzi, — Stanisławowi Lipińskiemu w Warszawie, — Zbigniewowi Jerzemu Przybysławskiemu w Warszawie, — Piotrowi Wielgossowi w Chorzowie;

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

Ewaldowi Dytko w Katowicach, — Helenie Gruszczyńskiej w Łodzi, — Henrykowi Kędzierzawskiemu w Łodzi, — Antoniemu Kolczyńskiemu w Warszawie, — Józefowi Krawczakowi w Zieloncu powiatu poznańskiego, — Stefanowi Majtkowskiemu w Bydgoszczy, — Jerzemu Mielochowi w Poznaniu, — Czesławowi Sobierajowi w Poznaniu, — Wawrzyńcowi Tratowi w Warszawie, — Zygmuntoowi Wielińskiemu w Warszawie, — Ernestowi Wilimowskiemu w Katowicach, — Władysławowi Woźniakowi w Bydgoszczy, — Aleksandrowi Zielińskiemu w Poznaniu.

Warszawa, dnia 10 września 1938 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj w obecności P. Marszałka Smigłego - Rydza P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego, który referował o bieżących pracach Rządu.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Dnia 13 b. m. o godz. 14-ej odbyło się posiedzenie Rady Gabinetowej pod przewodnictwem Pana Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego.

P. Prezes Rady Ministrów i Minister Spr. Wewn. gen. F. Sławoj Składkowski otrzymał od obradującego we Lwowie Ogólnopolskiego Kongresu Komunalnych Kas Oszczędności następującą depeszę:

„Zebrani na czwartym Ogólnopolskim Kongresie we Lwowie przedstawiciele Komunalnych Kas Oszczędności przesyłają P. Prezesowi Rady Ministrów gorące zapewnienia, że nadal będą pracować nad rozwojem myśli oszczędnościowej w Polsce, wzmacniając w ten sposób dorobek gospodarczy Państwa i samorządu.

Prezydium Kongresu (—) prezes Dolanowski, wiceprezesa dr Uhma-Barciszewski, Kocor, Chudziński”.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Kolejowe Przysposobienie Wojskowe organizuje od paru lat w różnych okolicach naszego kraju letnie obozy wypoczynkowe dla kolejarzy i ich rodzin. Obozy te urządzone w miejscowościach o charakterze uzdrowiskowym trwają od czerwca do września.

W roku bieżącym K. P. W. prowadziło 5 obozów: nadmorski w Redłowie, pod Gdynią, górski — w Worochcie, wodny — w Trokach, oraz dwa specjalne obozy instrukcyjne dla czynnych działaczy organizacji (prezesów ognisk lokalnych i referentów wychowania obywatelskiego) — w Zakopanem i w Żdżarach nad Bugiem, na których na dwutygodniowych turnusach spędziło urlop przeszło 5000 osób.

Dla uczestników organizowano we wszystkich obozach zajęcia o charakterze kulturalno-oświatowym i wychowawczym, jak pogadanki, dyskusje, wieczorne ogniska ze śpiewami oraz rozrywki sportowe i zabawy. Obozy wyposażone były w niezbędne urządzenia kulturalne, posiadały radio, biblioteczki i t. d. Dla dzieci, które pozostawały pod opieką zaangażowanych freblanek, urządzono place do zabaw z huśtawkami, kołowrotami i t. d. Obóz nad jeziorami trockimi posiada własny tabor wodny.

Obozy w Trokach i Redłowie wizytował w ciągu lata P. Minister Komunikacji płk. J. Ulrych, wyrażając zadowolenie z wyglądu i urządzenia obozów.

Odezwa O. Z. N.

Obóz Zjednoczenia Narodowego wydał wczoraj następującą odezwę.

„Obywatele.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej rozwiązał Sejm i Senat. W najbliższym czasie zarządzone zostaną nowe wybory.

Od roku 1935 zmieniło się wiele na świecie i w Polsce.

Dalekie echa ciężkich konfliktów i starć międzynarodowych zbliżyły się od tego czasu i dziś już w pobliżu Polski rozgrywają się groźne sprzeczności interesów państw i narodów.

W Polsce rok 1935 był rokiem najgłębszej żałoby po stracie Wielkiego Wodza, którego ge-

niałny umysł i potężna dłoń skupiały w sobie ufność narodu, budując jego siłę wewnętrzną i zapewniając szacunek świata zewnętrznego. Naród polski, zarówno trafny instynkt, jak i świadomością polityczną wiedziony, skupił się przy swej armii z zaufaniem i serdeczną troską. Zaś Wódz Naczelny tej armii, dziedziczący po Józefie Piłsudskim odpowiedzialność za obronę Rzeczypospolitej, zażądał od narodu zjednoczenia, zażądał głębokiego, konsekwentnego, rzetelnego połączenia wszystkich sił pod szeroko pojętym hasłem: obrony państwa. Apel do społeczeństwa, skierowany przez Marszałka Smigłego-Rydza dnia 24 maja 1936 roku, był momentem zwrotnym, przyniósł zasadnicze, niezbitą słuszości wytyczne dla pokierowania życiem wewnętrznym Polski dzisiejszej. Odpowiedzią na wezwanie Naczelnego Wodza było powołanie do życia Obozu Zjednoczenia Narodowego i jego deklaracja ideowo-polityczna z dnia 21 lutego 1937 roku.

Spokojnie i rozważnie patrzymy na rozwój wypadków światowych. Mamy potężną armię, dumę naszego narodu, gwarancję naszej całości i niepodległości. Armia oparta o zwarty, zjednoczony, świadomy swego położenia i swej siły naród — podwaja swą potęgę.

Musimy mieć ład i porządek w Polsce. Jest nam potrzebna zgoda i zjednoczenie naszych sił. Tego domaga się od nas chwila historyczna. Tego domaga się nasza odpowiedzialność wobec pamięci Józefa Piłsudskiego. Tego domaga się od nas — w imię swej wielkiej dziejowej odpowiedzialności — Wódz Naczelny Marszałek Smigły-Rydz.

Posłuszni tym wezwaniom, płynącym z poczucia odpowiedzialności i sumienia obywatelskiego, wyciągamy dłoń do zgody i rzetelnego pojednania ku wszystkim tym, którzy chcą swe siły oddać w służbę Rzeczypospolitej, wyciągamy bratnią dłoń do wszystkich, którzy wspólnie z nami, jak równi z równymi, chcą przeciwstawić się złowrogim działaniom komuny, wszelkiej anarchii i destrukcji, wszelkim agenturom obcym, niezależnie od tego, pod jaką maską się ukrywają.

Szczerze pragniemy, w myśl intencji Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, wyrażonych w Jego zarządzeniu o rozwiązaniu Izby Ustawodawczej, aby jak najgłębsze szeregi społeczeństwa stanęły w gotowości do pracy państwowej, do wspólnego poszukiwania najlepszych dróg ku celowi, który wszystkim nam jest wspólny — pomnożenia potęgi i pomyślności narodu.

Musimy raz wreszcie zdobyć się na to, aby wzajemnie sobie zaufać, że nawet różniąc się w zdaniach, tej samej prawdy szukamy.

Jesteśmy przygotowani do walki ze wszystkimi oporami, które działać będą przeciwko nam i naszej idei. Wszystko, co jest siłą naszych wrogów, i wszystko, co jest naszą wewnętrzną słabością, będzie przeciwko nam, będzie nas przeciwko sobie podjudzać, działając całym arsenałem doktryny i intrygi, patetycznego frazesu, cynicznej dywersji. W zjednoczeniu narodu leży jego potęga i dlatego nie zaniedbajmy żadnej broni ci, którzy pragną jego słabości.

Nowy ustrój Rzeczypospolitej, ujęty w kwietniowej ustawie konstytucyjnej, stawia ważne i doniosłe zadania Izbie Ustawodawczej, w zakresie gospodarstwa narodowego, ustawodawstwa i kontroli rządu. W pracach swych Izby Ustawodawczej, spełniając swe konstytucyjne obowiązki, mogą jednocześnie twórczo współdziałać w wykreśleniu nowych dróg dla Polski. Widzimy kierunek tej drogi, wytknięty przez następujące zasady: pozytywizm nacjonalizm, etyka chrześcijańska, sprawiedliwość społeczna. Najwyższą troską Izby Ustawodawczej, zawierającą w sobie warunek harmonijnego współdziałania z innymi władzami państwowymi pod kierownictwem Prezydenta Rzeczypospolitej, jest głęboko pojęta obronność Państwa.

Wszystkich Polaków, którzy nie zajęli dotychczas czynnej postawy wobec zadań i celów Narodu i Państwa, wzywamy do braterskiej współpracy. Niech się każdy zastanowi w sumieniu swoim nad tym, jakie jest polskie dziś, i nad tym, że droga ku lepszymu jutru prowadzi tylko przez zjednoczenie.

Niech żyje Polska.

Niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki.

Niech żyje Wódz Naczelny Marszałek Smigły-Rydz.

(—) Stanisław Skwarczyński.

Szef Obozu Zjednoczenia Narodowego. Warszawa, dnia 13 września 1938 r.”

Stolica wita powracające z ćwiczeń wojska garnizonu warszawskiego.

Wczoraj stolica powitała uroczystie powracające z letnich ćwiczeń oddziały wojskowe garnizonu warszawskiego.

W godzinach rannych, mimo niepewnej pogody, tłumy mieszkańców Warszawy wyległy na ulice miasta. Pospieszyła licznie młodzież szkolna, niosąc na rękach nęcące kwiatów.

Wzdłuż ulic, którymi maszerowały powracające oddziały, utworzyły się szpalery, złożone z harcerzy, harcererek, przysposobienia wojskowego i młodzieży szkolnej. Chodniki zaległa tłumnie pu-